

בש"פ 1467/17 - מדינת ישראל נגד יצחק אברג'יל, מרדיי אייר חסין, שמעון סבח, עופר בוהדנה, יוסף (ז'וז') לוי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1467/17

כבוד השופט ח' מלצר
מדינת ישראל

לפני:
ה המבקשת:

נ ג ד

- המשיבים:
1. יצחק אברג'יל
 2. מרדיי אייר חסין
 3. שמעון סבח
 4. עופר בוהדנה
 5. יוסף (ז'וז') לוי

בקשה שישית להארכת מעצרם של המשיבים 1-2 ו-4-5, ושביעית של המשיב 3 – לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"א-1996.

תאריך הישיבה: כ"ד בשבט התשע"ז (20.2.2017)

בשם המבקשת: עו"ד מיכל רגב; עו"ד נתנאל בוגן

המשיב 1: בעצמו

בשם המשיב 3: עו"ד גלאון קפלנסקי; עו"ד לירון שרכוביק

בשם המשיב 4: עו"ד אהוד בן יהודה

בשם המשיב 5: עו"ד אהרון רוזה

עמוד 1

1. לפני בקשה שיטתה להערכת מעצרם של המשפטים 1-2, ו-4-5, ובקשה שביעית להערכת מעצרו של המשפט 3 כולם ב-150 ימים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), שינמו החל מتأרך 7.2.2017, או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. במקור, הבקשה הוגשה גם ביחס למשפט 2, מרדי חסין (להלן: חסין), אולם נוכח הסכמת בא-כוכו להערכת המעצר המבוקשת, שהתקבלה בתאריך 15.02.2017, הוריתו באותו היום על הערכת מעצרו של חסין, כמפורט, כך שהחלה תדי זו איננה נוגעת אליו.

להלן אביה, בתרמיזית, את הנ吐נים הדריכים לעניין.

רקע

3. המשפטים מואשמים, יחד עם נאים נספים, בכתב אישום, המיחס להם שורה של עבירות שבוצעו, לפי הנטען, במסגרת ארגון פשיעה, בפרשה שזכה לכינוי: "פרשת 512" (אם כי בפועלות הראש ארגון פשיעה כזאת – מואשם רק המשפט 1).

4. בתאריך 13.7.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי הנכבד כתב אישום נגד 18 נאים, בהם ארבעת המשפטים הרלבנטיים לעניינו: המשפט 1, הוא נאשם 1 בכתב האישום (להלן: אברג'יל); המשפט 3, הוא נאשם 10 בכתב האישום (להלן: סבח); המשפט 4, הוא נאשם 12 בכתב האישום (להלן: בוהדנה); והמשפט 5, הוא נאשם 13 בכתב האישום (להלן: לוי). כתב האישום, הכולל 13 אישומים, הוא ארכוך ומפורט. נוכח זאת, יבואו להלן, בתרמיזית, עיקרי האישומים הרלבנטיים למשפטים שבפני.

5. האישום הראשון – באישום הראשו – היה בקשר לשירותם של שלושה ארגונים: אברג'יל, אשר לפי הנטען, פעל בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית, למצוור בין השנים 2002-2006 (להלן: הארגון). הארגון, כך נטען, כלל שלוש זרועות – "הזרוע הפינית", "הזרוע היפנית", ו"הזרוע הישראלית" – והוא הורכב מארגוני עבריינות שונות, בראש כל אחת מהן עמד מנהל, שהיה בקשר ישיר עם אברג'יל. לפי הנטען, פעילותם של הארגון כללה: מעשי רצח וניסיונות רצח על רקע סכסוכים בין קבוצות עבריניות יריבות; עסקאות סמיים מסוימים שנויים, שミימנו את פעילות הארגון; עבירות מס והלבנת הון; וכן רכישה של כלי נשך שונים, שנועדו למימוש מטרותיו הפליליות של הארגון.

באישום הראשו לאברג'יל יוחסה עבירה של עמידה בראש ארגון פשיעה – עבירה לפי סעיף 2(א) לחוק מאבק בארגון פשיעה, התשס"ג-2003 (להלן: חוק ארגון פשיעה).

6. האישום השני – אישום זה נסב על מכירתם של 800 ק"ג קוקאין, שהוסלקו, לפי הנטען, במכונה תעשייתית

בפרו, ועל חלוקת התמורה שתתקבל מן המכירה. לפי הנטען, בסופו של יומם, חלק מהסכום נמכרו, בשווי המוערך ביותר מ-32.5 מיליון ש"ח, וסכום זה התחלק בין המעורבים, לרבות אברג'יל, כאשר חלק מהסכום שימש בהמשך למימון של מעשי האלימות שבוצעו על ידי הארגן.

באישור השני יוחסו לאברג'יל עבירות של "צוא", "יבוא", מסחר והספקה במסגרת ארגן פשיעה – עבירה לפי סעיף 13 לפకודת הסמים המוסכנים [נוסח משולב], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המוסכנים) בצוירוף סעיף 3 לחוק ארגן פשיעה; וכן עבירות של עשיית פעולה ברוכש אסור במסגרת ארגן פשיעה (ריבוי עבירות) – עבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 בצוירוף סעיף 3 לחוק ארגן פשיעה.

7. האישום השלישי – אישום זה נسب על אירוע, שהתרחש לפי הנטען בתאריך 30.06.2003, בו הונח והופעל מטען רב עצמה ברכב שעמד בסמוך למשרדו של זאב רוזנשטיין (להלן: רוזנשטיין) בתל אביב. התכנון והביצוע של אירוע זה החל משלב השגת החומרים למטען החבלה ועד להפעלתו מותאים בהרבה בכתב האישום, ובבקשות קודמות. לפי הנטען, פיצוץ המטען גרם לפציעתם של רוזנשטיין, ושל ארבעה אנשים נוספים.

באישור השלישי יוחסו לאברג'יל ו-סבך עבירות של ניסיון לרצח במסגרת ארגן פשיעה – עבירה לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) יחד עם סעיף 3 לחוק ארגן פשיעה; חבלה בכונה מחמורה במסגרת ארגן פשיעה (3 עבירות) – עבירה לפי סעיף 329(1) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגן פשיע;
קשרית קשר לפשע במסגרת ארגן פשיעה – עבירה לפי סעיף 449(א) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגן פשיע;
פשעה; וגרימת חבלה של ממש במסגרת ארגן פשיעה – עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגן פשיע.

8. האישום הרביעי – אישום זה נسب על ניסיון התנקשות נוספת ב-רוזנשטיין, שלאפי הנטען, הארגן, תכנן על ידי הפעלת מטען חבלה ברחוב מסויים בתל אביב. האישום מתאר בפירות את התכנון שקדם לניסיון התנקשות ובפרט את אופן מינונו. לפי הנטען, הפעלתו של מטען החבלה במקורה זה הובילה למותם של שלושה אנשים ולפציעתם של 51 אנשים נוספים, שהו באותו מקום באותה העת, ביניהם רוזנשטיין, מאבטחים ועובדיו אורח תמיימים.

בגין האישום הרביעי יוחסו לאברג'יל, לשבח, לבוהדנה וללו עבירות של רצח – עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין (3 עבירות); חבלה בכונה מחמורה במסגרת ארגן פשיע – עבירה לפי סעיף 329(א)(3) לחוק העונשין (3 עבירות) יחד עם סעיף 3 לחוק ארגן פשיע; פצעה בנسبות מחמורים במסגרת ארגן פשיע – עבירה לפי סעיף 334-335(א)(2) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגן פשיע (ריבוי עבירות); גריםת חבלה של ממש במסגרת ארגן פשיע – עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין יחד עם סעיף 3秀丽ן ארגן פשיע (ריבוי עבירות); וכן קשרית קשר לפשע במסגרת ארגן פשיע – עבירה לפי סעיף 449(א) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3秀丽ן ארגן פשיע.

9. האישום החמישי – אישום זה נسب על קשרית קשר, לפי הנטען, לגרום בכונה תחילת למוות של דוד ביטון. אישום מפרט את ייזום הרצח על-ידי אברג'יל וכן את תכנונו הנטען. כמו כן, האישום מפרט כיצד בוצע הרצח בתאריך

14.01.2003 בחולון על ידי שלומי לוי, וכייד העביר אברג'יל סך של 30,000 דולר לגורמים המבצעים.

באישור החמישי יוחסו לאברג'יל עבירות של רצח – עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין וקשירת קשר – עבירה לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין. לשם השלמת התמונה יצוין כי אישום זה מיחס גם לחסין.

10. האישום השישי – אישום זה נسب על קשירת קשר לייבוא סם מסווג קווקאי מדרום אמריקה לאירופה, באמצעות בלדיות, במסגרת הארגון ולשם קידומו. שוואה של עסקת הסמים הרלבנטית לאישום זה עמד, כך נטען, על כ-8.8 מיליון שקלים (אם כי בסופו של דבר "העסקה" לא הושלמה, ואחד מהగורמים המעורבים שילם כמחצית ה"חוב" בשל "אחריותו" לכך).

באישור השישי לאברג'יל יוחסה עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעה – עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים בצוירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשيعة.

11. האישום השביעי – עניינו של אישום זה הוא בקשר קשור לנטען על-ידי אברג'יל ונאיםים נוספים יחד עם אחרים לייבא מיליון כדורי אקסטזי מהולנד לאוסטרליה ולמכור אותם שם, במסגרת הארגון ולשם קידום פעילותו. לפיה הנטען, שווי הבדורים שנסחרו בעסקה עמד על כ-33.6 מיליון שקלים, אם כי גם במקרה זה "העסקה" לא הושלמה ואחד מהගורמים המעורבים שילם את "חובו" בשל כך.

באישור השביעי יוחסה לאברג'יל עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשيعة – עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים בצוירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות.

12. האישום השמיני – אישום זה נسب על ניסיונו הנטען של אברג'יל להעביר 12 טון סם מסווג חשש, בשווי של כ-17.1 מיליון שקלים, ממוקם לספרד ומשם ל肯דיה. כתוב האישום מגולל את הניסיונות – שלא צלחו לבסוף – להוציא את העסקה לפועל.

באישור השמיני זה יוחסה לאברג'יל עבירה של ניסיון ליצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעות – עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים, בצוירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות.

13. האישום האחד עשר – אישום זה נسب על פעלותו הנטען של הזרו היפנית של הארגון, ומפרט שורה של עסקאות סמים בינלאומיות שבוצעו על ידיה במהלך השנים: 2004-2006.

באישור האחד עשר לאברג'יל יוחסה עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעות – עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים, בצוירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות.

14. האישום השלישי عشر – באישום זה נטען כי אברג'יל פעל במהלך השנים כדי להתחמק מתשלום מס, או כדי

לסיע לאחרים להתחמק מעתולם מס בגין הכנסותיהם של חברי הארגון מעסקות הסמים שבוצעו במסגרתו, בסכום כולל של לפחות כ-227 מיליון שקלים.

באישור מהשלשה יוחסו עשר לאברג'יל עבירות של התחמקות ממס, או סיוע לאחר להתחמק ממס במרמה, עורמה ותחוללה במסגרת ארגון פשיעה (ריבוי עבירות) – עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961, בצירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה. למען שלמות התמונה יוער כי אישום זה מיוחס אף הוא גם לחסין.

הליך מעצר קודמים

15. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרם של הנאים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. הדין בבקשת נדחה מעט לעת, בשל קשיים בהסדרת יציגם של נאים שונים, וכן בגין בקשות דחיה, שהוגשו על ידי שני הצדדים מסיבות שונות, וזאת, בין היתר, נוכח בקשה להוציאת תעודה חיסין שייזמה על ידי המבקרת, בבקשת של סגנורים חדשים לשחות נספת לשם לימוד של חומר חקירה, ועוד. אף לאחר שהחלו להישמע טיעונים לגופה של בקשת המעצר, נדרשו לשם כך מספר ישיבות, בשים לב להיקפו העצום של חומר החקירה. על כן בית המשפט המחוזי האтир את מעצרם של המשיבים מעט לעת.

16. בתאריך 11.04.2016, לאחר שחלפו תשעה חדשים שבהם המשיבים שהו במעצר (ועוד קודם לקבלת החלטה סופית בבקשת למעצרם עד תום ההליכים), חברי, השופט מ' מוז, הורה על הארצת מעצרם של המשיבים ב-45 ימים, בהסכם, וקבע כי לקרה תום תקופה זו – המבקרת תגיש בקשה חדשה להארצת מעצרם של המשיבים (ראו: בש"פ 2865/16).

17. בתאריך 02.05.2016 – בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על מעצרם של סבח ו-לו' עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. השניים הגיעו ערים לבית משפט זה על ההחלטה, ואלו נדחו (ראו: בש"פ 4398/16 בעניינו של סבח (השופט י' דנציגר) והחלטתי ב-בש"פ 4212/16 בעניינו של לו').

18. בתאריך 07.07.2016 – חברי, השופט מ' מוז, הורה על הארצת מעצרם של המשיבים ב-45 ימים נוספים, החל מתאריך 12.07.2016 (ראו: בש"פ 5340/16).

19. בתאריך 12.07.2016 – בית המשפט המחוזי הנכבד הורה על מעצרו של בוודהנה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ערך שהגיש בוודהנה על החלטה זו נדחה (ראו: החלטתי ב-בש"פ 6197/16).

20. בשלב זה, המבקרת הגישה בקשה רבעית להארצת מעצרם של המשיבים, שנדונה בפני חברי, השופט נ' הנדל. בתחילת הוואר מעצרם של כל המשיבים בהסכם עד לתאריך 12.09.2016, בהמשך ניתנו שתי החלטות נוספות בהסכם באשר להארצת מעצרו של בוודהנה ב-72 ימים, ביחס להארצת מעצרו של סבח ב-42 ימים – שניהם החל מתאריך 13.09.2016. לבסוף, בתאריך 11.09.2016, חברי, השופט נ' הנדל הורה עוד על הארצת מעצרם של אברג'יל ו-לו' ב-72 ימים נוספים החל מתאריך 13.09.2016 (ראו: בש"פ 6446/16 מדינת ישראל נ' אברג'יל

(11.9.2016) (להלן: עניין אברג'יל). בהמשך המבוקשת בקשה הארצת מעצר קצירה נוספת בעניינו של סבח בלבד, זאת כדי לאחד מועדים ולהשווות ביןו לבין יתר המשיבים. בקשה זו התקבלה בהסכמה (ראו: בש"פ 7912/16, השופט א' שחם).

21. שלא נסתיים משפטם של המשיבים - המבוקשת הגישה בקשה חמישית להארצת מעצרם, שנדונה בפני חברת השופטת ד' ברק-ארץ. בהחלטתה מתאריך 28.11.2016 – מעצרם של המשיבים הוואר ב-90 ימים נוספים, וזאת בגין היתר, נוכח המסוכנות הנש��פת מהם והחשש מפני שיבוש הליכים (ראו: בש"פ 8806/16).

22. להשלמת התמונה יצוין כי בית המשפט המחויז טרם הכריע סופית בבקשת לעצור את אברג'יל עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, נוכח שינויים בייצוגו וכן בשל היקף חומר הראיות, ומכל מקום אברג'יל ריצה עד לאחרונה עונש מאסר, שהוא אמר לסתורים בתאריך 23.02.2017, בגין עבירות אחרות שביצע בעבר.

מהלך הדיונים בתיק העיקרי

23. בקצירה יאמר, כי לאחר עיכובים רבים, בין היתר בשל היקף חומר החקירה וקשהים בהסדרת יציגם של חלק מהנאשמים – בתאריך 05.02.2017 החלה שמיית הראיות ונשמעו עדותם של שני עדי תביעה. עוד קודם לכן, התקיימו שתי ישיבות של הוכחות, בגדון נשמעה עדותה המוקדמת של סמי ביטון – נאשם 7 בכתב האישום. נוכן לעת הז, המבוקשת מסרה כי הדיוונים/amorim להתק"ם במתכונת של שלושה דיונים בשבוע, וכי בהתאם לצורך תישקל האפשרות לקיים אף ארבעה דיונים בשבוע.

הבקשה להארצת מעצרם של המשיבים וטענות הצדדים בדיון

24. בהמשך להליכים המתוארים לעיל, הוגשה בקשה להארצת מעצרם של המשיבים ב-150 ימים נוספים – היא הבקשה שבפני.

25. לטעת המבוקשת, המעשים המוחיסים למשיבים, ונסיבות ביצועם, כפי שהם נלמדים מכתב האישום, מלמדים על מסוכנות גבוהה ביותר הנש��פת מן המשיבים. המבוקשת מדגישה כי הסכנה הנש��פת לציבור והחשש לפגעה בסדר הציבורי מוסקים גם מכך שהמשיבים פועלו במסגרת ארגון פשيعة היררכי רב זרועות, אשר פעילותו התאפיינה בתחום עבריני ואשר לא בחול באמצעות מטרותיו, תוך נקיטת אלימות כდפוס פעילות קבועה.

26. נוסף על כן, המבוקשת טוענת כי מסוכנותם של המשיבים מתעצמת נוכח עברם הפלילי המכבד, הכוללת הרשעות בעבירות חמורות:

לאברג'יל שתי הרשעות קודמות לכך, בין היתר, בעבירות של רצח, ניסיון רצח וUBEIRUT SMIIM, בגין הוא נדון ל-18 שנים מאסר. כמו כן, אברג'יל הורשע בבלגיה (שלא בפניו, לאחר שנמלט מהמדינה) בעבירות של ניהול ארגון פשيعة וסחר בסמים ונדון לחמש שנים מאסר. בנוסף, בשנת 2008 הוגש בארצות הברית כתב אישום נגד אברג'יל ואחרים, בגין רצח וUBEIRUT SMIIM. בגין עבירות אלה הוא נדון בארצות הברית ל-102 חודשים מאסר, שאותם הוא עמוד 6

מרצה כעת בישראל.

לסבך 12 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות, רכוש וסמים, בגין ריצה חמישה עונשי מאסר.

לבוגדנה תשע הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות רכוש ואלימות, בגין ריצה מספר תקופות מאסר.

ללא שמויה הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות ורכוש, בגין ריצה אף הוא מספר תקופות מאסר.

27. המבוקשת מטעינה כי ביחס לכל המשבבים קיימ חש כבד להימלטות מאימת הדיון, וזאת בשל לחומרת העבירות בהם המשבבים מואשמים, ולעונש הצפוי להם באם יורשו, וכן לנוכח כך שהנאשמים בפרשה מילטו, לפי הנטען, חלק מהמעורבים בפעולות הארגון לחו"ל כדי להסתיר את מעשיהם.

28. המבוקשת מוסיפה וטוענת כי היא מודעת לכך שחל עיקוב בשמיית משפטם של המשבבים, אלא, שלשיתה, עיקוב זה נובע, בין היתר, גם מן הקשיים בהסדרת יציגום של הנאשמים השונים וכן מבקשות שהוגשו על-ידי בא-כךם לדחית דינום. המבוקשת מצינית בהקשר זה כי מאז שהחלה שימוש הראות ונשמעו שני עדוי תביעה, התבטלו אמנים שתי ישיבות בשל הניסיון להסדיר את "יצוגו של ארגיל", אולם שימוש הראות צפוי לחזור ולהימשך.

29. נכון כל האמור - המבוקשת סבורה כי בהמשך החלטת בית משפט זה בהארכת המעצר האחרונה ב-בש"פ 8806/16, יש להאריך את מעצרם של המשבבים ב-150 ימים, וזאת בהתחשב ב-"סוג העבירה, מרכיבתו של התיק או ריבוי נאשמים, עדים ואישומים" (ראו: סעיף 62(ב) לחוק המעצרים).

המשבבים מתנגדים להארכת המעצר המבוקשת, ומצביעים על הזמן הרוב שחלף מאז הוגש כתב האישום, כאשר המשפט עצמו מצוי עדין בשלביו הראשוניים, וצפוי להימשך עוד תקופה ארוכה.

30. בא-כךו של סבך טוען כי המעשים המียวחסים לסייע אינם מן החמורים בכתב האישום, ולכל היוטר מציריים אותו כ"חיל זוטר" בארגון. בהקשר זה נטען כי חלק מהנאשמים בפרשה, שהיקף המעשים המียวחסים להם בכתב האישום דומה לזה של סבח - שוחררו בתנאים מגבלים, או נעקרו בתנאי פיקוח אלקטרוני. בנסיבות אלה, לשיטתו, אין מקום להארכת מעצר נוספת של סבח מאחוריו סוגר ובריח, ויש להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

31. בא-כךו של בוגדנה טוען כי חלקו של מרשו בפרשה מינורי יחסית, כנאמן באישום הרבעי בלבד, ובהתחשב בהחלטות שניתנו בעניינים של נאשמים אחרים בפרשה, שחלקם דומה ואגadol יותר, ולפיכך יש מקום להורת על שחרורו. בא-כךו של בוגדנה הביע אף הוא הסכמה עקרונית לשחרורו של בוגדנה למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

32. בא-כךו של לוי מדגיש גם הוא את חלקו המצוומצם יחסית של לוי בפרשה. הוא טוען כי הבדיקה שנעשתה בין

לו לבן נאים אחרים בפרשה, באשר למסוכנות הנש��ת מהם, הינה מלאכותית, ובשים לב להתמכות ההליכים – בשלה, לשיטתו, העת לשחרר את לו למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

33. באת-כוח המבוקשת הדגישה, מנגד, כי בהליך המעצר עד תום ההליכים – הן בהחלטתו של בית המשפט המחויז והן בהחלטות עיררים עליו – נערכה הבדיקה דקדקנית בין הנאים השונים באשר למידת מעורבותם בפרשה ולמסוכנות הנש��ת מהם. בהתאם לכך, חלקם נעצרו בפיקוח אלקטרוני וחילקו שוחררו בתנאים מגבלים. לשיטת המבוקשת, אין מדובר בהבחנות מלאכותיות כי אם בהבחנות המצדיקות את המשך מעצרם של המשיבים, שהם, כאמור, בעלי עבר פלילי מכבד, ושבעניהם קיים חשש ממשועות לשיבוש הליני משפט ולהימלטות מן הדיון. משכך, המבוקשת סבורה כי אין מקום, בנסיבות, להורות על שחרורם למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

34. בתום הדיון – לנוכח העובדה שבשלב זה אברג'יל עדין אינו מוצג, ובשים לב להסכמה לארכת מעצרו ב-90 ימים – הורית עלי הארכת מעצרו על פי מה שהוסכם על-ידו (ולא ב-150 ימים, כפי שתובקש), שימנו החל מתאריך 22.02.2017, או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 15-07-24984 המתנהל בבית המשפט המחויז בתל אביב-יפו הנכבד, הכל לפי המוקדם יותר.

התפתחויות נוספות

35. بتاريخ 22.02.2017 בא-כוח המשיבים הגיעו בקשה להוספת ראה, שעניינה החלטה מתאריך 20.02.2017 שניתנה על-ידי חברתי, השופט ד' ברק-ארץ, אשר דחתה את ערלה של המבוקשת על החלטתו של בית המשפט המחויז הנכבד להורות על שחרורו של נאש 4 בפרשה (להלן: אוזיפה) למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני (ראו: בש"פ (1159/17).

המבקשת בתגובהה טענה כי בשונה מעוניינו של אוזיפה, אשר על פי כתוב האישום, עיסוקו כמנהל בארגון מתמקד בתחום עבירות הסמים – העבירות המיוחסות למשיבים דכאן מתמקדות בתחום האלים (כדי רצח בחלק מהמרקם), וכי, לשיטתה, המשיבים הם: "אנשי ביצוע בכירים ואלימים של הארגון" (ראו: פסקה 28 לכתב האישום).

דין והכרעה

36. לאחר עיון בבקשתו ובחוර שצורך אליה, ושמיעת עדות בא-כוח הצדדים – הגיעו למסקנה כי דין הבקשה להארכת מעצרם של המשיבים ב-90 ימים נוספים (ולא ב-150 ימים, כפי שתובקש) – להתקבל. טעמי לכך יובאו בתמציאות מיד בסמוך.

37. הלה היא כי במסגרת של הלין להארכת המעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, יש לאזן בין זכותו של הנאשם לחירות, לאור חזקת החפות ממנו הוא נהנה עד שמתאפשרת הכרעת דין מרשיעה, אם וככל שניתנת כזו, בין האינטרסים להבטחת שלום הציבור ובתחומו, והצורך בהגנה על תקיןותו של ההלין המשפטי (ראו: בש"פ 14/6581 מדינת ישראל נ' מונדר (02.11.2014); בש"פ 2848/15 מדינת ישראל נ' זוננשטיין (26.01.2015)).

(להלן: עניין מונה) בש"פ 1452/17 מדינת ישראל נ' זילג (22.02.2017). בעת ערכית האיזון – על בית המשפט להתחשב במגוון שיקולים: מחוד גיסא, יש להביא בחשבון את המ██ונות הנש��פת מהנאשם, כפי שזו נלמדת מהעבירות המיחסות לו בכתב האישום ונסיבות ביצוען; את עברו הפלילי; את גילו של הנאשם, וכן, את מידת החשש מפני האפשרות לשיבוש הליכי המשפט, או להימלטוו של הנאשם מן הדין. מאידך גיסא, יש להתחשב בעוצמת הפגיעה בחירותו של הנאשם – המשפעת ממשך התקופה בה הוא מצוי במעצר, ומڪב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו. בהקשר זה נקבע, כי ככל שקצב התנהלות ההליכים אינו מספק, כך תנוע המטוטלת לעבר זכותו של הנאשם לחירות, ותגבר הנטייה לשחררו לחלוות מעצר (ראו: בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' רוני (29.11.2012); בש"פ 2105/14 מדינת ישראל נ' אגדה (01.04.2014); עניין מונה).

38. בתיק המתיחס לפרשות מורכבות ומוסעות, בהן מעורב ארגון פשעה המורכב ממספר NAMES, ומונה אישומים רבים ושרותות עדים – הקייטרויונים לבחינת קצב התקדמותו של המשפט שונים בהכרח מהקייטרויונים לבחינת קצב התקדמות בתיקים אחרים (ראו: בש"פ 8840/11 מדינת ישראל נ' זgori, פיסקה 8 (13.12.2011); בש"פ 8806/16 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פיסקה 36 (28.11.2016)).

במקרים חריגים ומורכבים שכאללה, ניתן להאריך את מעצרם של NAMES העצורים למשך מתshaה חודשים ב-50 ימים, חלף ההארכה היותר שכיחה בת 90 הימים (ראו: סעיף 62(ב) לחוק המעצרים. ראו גם: בג"ץ 2442/11 שטנגר נ' י"ר הכנסת, פסקאות 43-37 לפסק דין של נשיא א' גורניש (26.06.2013)).

39. בעניינו, אכן, קצב התנהלותו של ההליך העיקרי רחוק מלהשביע רצון, מטעמים שונים ורבים מובנים. בהקשר זה יש לציין כי בפועל רק בתאריך 05.02.2017 החלה שמיית הריאות הרציפה ונשמעו עדויותיהם של שני עדי תביעה. יחד עם זאת, לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות, הגעתו למסקנה כי אין לעת זהו בעובדת התmeshoct ההליכים, כדי להטות את הcape לעבר שחרורם של המשיבים לחלוות מעצר, או למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני. הנימוקים לקביעות אלו ביחס לכל אחד מהמעבירים יבואו בקצרה להלן.

40. סbeh – כפי שצוין לעיל, לסביר מייחסת מעורבות באישומים השלישי והרביעי, ובכלל זאת, בעבירות רצח וניסיון רצח. במסגרת האישום השלישי, סbeh מואשם במעורבות ישירה בהכנות לניסיון ההתקשות ב-רוזנשטיין על-ידי כך שהליך הוביל בהכנותו של מטען החבלה, בהטמנתו ברכב ששימש לניסיון ההתקשות ובודיקתו. כמו כן, במסגרת האישום הרביעי סbeh מואשם, בין היתר, בכך שמסר את מטען החבלה, שהוא מיועד לניסיון ההתקשות השני ברוזנשטיין לידי של לו. בנוסף, קיימת תשתיית ראייתית לכואורית הקושורת את סbeh גם למסירתו והרכבתו של המטען השני, אשר הפעלו הובילו לבסוף למותם של שלושה אזרחים ולפציעתם של 51 נוספים. מעבר לכך, לסbeh, כאמור, עבר פלילי מכבד, הכלול 12 הרשעות קודמות בעבירות חמורות, ובין היתר, הרשעתו الأخيرة משנת 2010 בקשרית קשור לביצוע רצח ובסיוע לאחר מעשה למבצע הרצח של מרגריטה לאוטין ז'ל.

הנה כי כן, לבחינת המעשים המייחסים לסביר ונסיבות ביצוען, לצד מעבורי הפלילי המכבד, מעדים על רמת מ██ונות גבוהה.

41. בבדיקה ולוי – כזכור, במסגרת האישום הרביעי מייחסות לבודהה ו-ללו שלוש עבירות של רצח, לצד עבירות

אלימות נוספת. על פי עובדות האישום הרביעי, לוי היה מי שקיבל את מטען החבלה שנועד לשמש ל"חיסולו" של רוזנשטיין - בשתי הזרדמנויות שונות (מאחר שהטען הראשון היה פגום ונדרש היה להחליפו), ואילו בזדנה היה האדם שהניח את המטען על גג המשרד בו רוזנשטיין נרג לבלкар. בנוסף, בזדנה ולו קיימו, על פי הנטען, תכיפות לעבר המקום, בהמתinem להגעתו של רוזנשטיין - ובוסףו של דבר כאשר רוזנשטיין הגיע למקום, היה זה לוי שהודיע על הדבר, על פי הנטען, למי שהפעיל את המטען. העבירות המוחסנות לבזדנה ו-לוי במסגרת האישום הרביעי, ונסיבות ביצוען - מלמדות איפוא על מסוכנות רבה. לצד זאת, ובשים לב גם לעברם הפלילי המכבד של השניים - איני סבור כי חלוף הזמן מצדיק, לעת ההז, את דחיתת הבקשה להארכת מעצרם.

42. לא מצאתי ממש גם בטענת המשיבים במסגרת בקשתם להוספת ראייה כי יש להשוות בין עניינים לבין זה של אוזיפה. סבורני, כי קיימת הבחנה ברורה בין מעשי של אוזיפה, שעוניים, לפי הנטען, בעבירות סמים, מבל' שากל ראש בacr – לבין מעשייהם של המשיבים, שעוניים במעורבות במעשי רצח.

43. זאת ועוד – מעבר למסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיבים, קיימ אף חשש להימלטותמן הדין ולשיבוש הליכי משפט וזאת לנוכח העונשים הקבדים הצפויים להם, באם יורשעו.

לכך יש להוסיף, כיבתאתם להוראת סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים ולהפניותיו – האשמה בעבירות אלימות חמורות איןנה מצדיקה בכלל, בהיעדר טעמים מיוחדים שיירשמו, הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה, או לנסיבותו המוחדות של הנאשם, מעבר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

44. נוכח כל האמור לעיל – מצאתי לנכון להיעתר לבקשת המבקרת ולהורות על הארצת מעצרם של המשיבים. עם זאת, בשים לב להחלטתי בעניינו של אברג'יל, לפיה מעצרו יוארך ב-90 ימים בלבד (ולא ב-150, כפי שנתקבקש), ומטעמי שווין והוגנות – אני מורה על הארצת מעצרם של המשיבים ב-90 ימים נוספים, שימנו החל מתאריך 22.02.2017, או עד למתן פסק דין בעניינם ב-תפ"ח 15-07-24984 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, הכל לפי המוקדם.

ניתנה היום, ג' באדר התשע"ז (1.3.2017).